

Χαράλαμπος Χατζηνάκης

Ο μαρκόννης ποιητής

Η μάνα-θάλασσα και η ερωμένη-ποίηση μπερδεύονται γλυκά στη ζωή και στα όνειρα του πρώην ασυρματιστή Χαράλαμπου Χατζηνάκη. Βιώματα από ναυάγια και σκέψεις αληθινά θαλασσινές, που τραγουδιούνται στους μελοποιημένους στίχους του ποιητή. Σ' ένα ταξίδι «με ρήγμα στα βρεχάμενα βαθύ σαν μυστικό...»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΤΕΦΗ ΑΡΕΛΗ

Ο κ. Χαράλαμπος Χατζηνάκης

Αν θέλαμε να γνωρίσουμε στα σύντομα το Χαράλαμπο Χατζηνάκη, θα αρκούσε το τυπικό βιογραφικό της πρώτης σύστασης. Γεννημένος και μεγαλωμένος στο Καραβόσταμο της Ικαρίας, σ' έναν τόπο που γεννούσε όχι απλώς ναυτικούς, μα θαλασσινούς, έγινε ασυρματιστής και ταξίδεψε για δέκα χρόνια περίπου στις θάλασσες του κόσμου. Στα γράμματα κάνει την εμφάνισή του το 1992, δημοσιεύοντας ένα ποίημα σε τοπική εφημερίδα. Μια από τις πολλές διακρίσεις του σε πανελλήνιους διαγωνισμούς είναι το Α' βραβείο «Νίκος Καββαδίας 2004». Κάποια ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί από τους τραγουδοποιούς Πάνο Κατσιμίχα, Κώστα Παρίση και Μάνο Ξυδούς – και τα έχουμε σιγοψιθυρίσει. Κυκλοφορούν πέντε ποιητικές συλλογές του («Περσεφόνη» 1999, «Ηριγόνη» 2004, «Απο-

φρίδα» 2006, «Αροδάφη» 2010, «Νομοτέλεια» 2012) και αναμένεται η έκτη. Αρκεί όμως ένα τυπικό βιογραφικό να καταδείξει την ψυχή και τη γραφή ενός Ικαριώτη ποιητή της θάλασσας; Προφανώς όχι. Έτσι, ας αναλάβουν οι στίχοι να σταθούν η αφορμή για την ουσιαστική γνωριμία μας.

Κόψε στροφές και κράτα το ν' ακούει το πμόνι. / Της Μεριδιάνας η σκιά τις ύρες προσπερνά. / Ο σκόπελος στον ύφραδον την πονηριά θνημύνει / σαν τη γυναίκα που άθελά της βδέπει να γερνά.

Μελοποιημένος στίχος και τραγουδισμένος στη «Μεριδιάνια Ι» από το ντουέτο του Μάνου Ξυδούς με το Χάρη Κατσιμίχα. «Μεριδιάνια» είναι το ηλιακό ρολόι, ο γνώμονας. Προέρχεται από το λατινικό «meridiana» (= μεσημβρινή, ενν. ώρα). «Σαν εκείνο το ηλιακό ρολόι του προπάππου που

υπάρχει ακόμη στο Καραβόσταμο της Ικαρίας», μας εξηγεί. Στο Καραβόσταμο, εκείπου στάθμευαν τα καράβια, εξού και το όνομα. Σ' ένα αιγαιοπελαγίτικο νησί αλίμενο τότε, και πάντα αερικό, που έχει για ήχο μόνιμο «μαίστρου το τροπάρι». «Ένας βράχος είναι το λμάνι, μα προφύλασσε τα καράβια τόσο όσο χρειάζοταν»· ίσα για να επιβεβαιώνει πως στη φουρτούνα και το πόδισμα η χειρότερη ράδα ισοδυναμεί με το καλύτερο πέλαγος.

Ναυτικός ο προπάππους, ναυτικός ο παππούς, ναυτικοί τα αδέρφια, καραβόκυρης ο άλλος παππούς. Όλοι ναυτικοί. Με ιστορίες της Σύρας και της Σμύρνης τούς μεγάλωσε η γεννημένη το 1891 υπεραιωνόβια γιαγιά. Έμοιαζε μονόδρομος ο δρόμος της θάλασσας. «Οι εικόνες, οι ιστορίες, οι άνθρωποι, ήταν όλοι θαλασσινοί. Γεν- ➤

Το MARLEN μισοβουλιαγμένο στα νερά του Ατλαντικού, χωρίς να έχει εγκαταλειφθεί ακόμη από τους ναυτικούς του, όπως μαρτυρά η βάρκα. Όλες οι φωτογραφίες προέρχονται από το φωτογραφικό αρχείο του κ. Χαράλαμπου Χατζηνάκη

Λίγο πριν το καταπεί ο ωκεανός

Πλησιάζοντας στο γαλλικό πλοίο της διάσωσης

Ένα δεύτερο πλοίο, που είχε απευθείας για βοήθεια, προσπαθούσε να ανακόψει την ορμή των κυμάτων για να μπορέσουν οι ναυαγοί να εγκαταλειφθούν με ασφάλεια το πλοίο τους

Ναυάγιο MARLEN. Το τελευταίο σήμα. Ένα καράβι του 1951 με ελληνική σημαία, γεμάτο Έλληνες. Ναυάγησε το Γενάρη του 1978 στον Ατλαντικό, πηγαίνοντας να ξεφορτώσει στη Νιγηρία. «Ήταν γιορτή μεγάλη εκείνη τη μέρα που χτύπησε το τηλέφωνο», μεταφέροντας τα κακά μηνύματα στη στεριά. «Τη ζημιά το καράβι την είχε πάθει στο προηγούμενο ταξίδι. Ήταν φορτωμένο με γρανίτες σε μεγάλα κομμάτια, περίπου 3 x 3 x 3 μέτρα. Λόγω κακής φόρτωσης έγινε η ζημιά. Έγινε αντιληπτή στο επόμενο ταξίδι, όταν πέσαμε σε μεγάλη φουρτούνα»

«Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΝΑ, ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ»